

استفاده از هوش مصنوعی در تولید «غبار میمون»

طراح جلوه‌های ویژه بصری فیلم سینمایی «غبار میمون» از نحوه استفاده از تکنولوژی هوش مصنوعی در ساخت فیلم و چالش‌های پیش‌رو در خلق صحنه‌های برون‌مرزی سخن گفت.

امیر ولی‌خانی درباره چالش‌ها و نحوه استفاده از تکنولوژی‌های نوین در «غبار میمون» گفت: ساخت فیلم‌هایی که اتفاقات برون‌مرزی در آنها رخ می‌دهد، به‌ویژه وقتی با محدودیت‌های بودجه‌ای و شرایط خاص خودمان روبه‌رو هستیم، واقعا چالش‌برانگیز است. برای اینکه بتوانیم تصویری باورپذیر از صحنه‌های خارجی و پیچیده بسازیم طبیعی است که به سمت استفاده از تکنولوژی‌هایی مثل هوش مصنوعی برویم. این تکنولوژی نه تنها هزینه‌ها را کاهش می‌دهد، بلکه سرعت تولید را نیز افزایش می‌دهد.

در «غبار میمون» نیز هوش مصنوعی نقش بزرگی ایفا کرده و در ۴۰ تا ۵۰ دقیقه از فیلم از آن استفاده شده است. این فیلم به‌طور خاص نیاز به جلوه‌های ویژه گسترده‌ای داشت، به‌ویژه در بخش‌هایی که به داستان‌های جاسوسی مربوط می‌شد و باید محیط‌هایی مشابه لندن و دیگر مکان‌های خارجی را شبیه‌سازی می‌کردیم. در غیراین صورت، امکان ساخت چنین فیلمی به‌دلیل محدودیت‌هایمان در بخش‌های مختلف میسر نمی‌شد. این هنرمند در بخش دیگری از صحبت‌های خود مطرح کرد: پیش‌تولید در این فیلم حیاتی بود. اصلاً اگر ما در پیش‌تولید به این شکل فعالیت نمی‌کردیم، امکان ساخت فیلم وجود نداشت. یکی از مزایای اصلی این پیش‌تولید این بود که توانستیم با استفاده از تکنولوژی‌های جدید، به‌ویژه هوش مصنوعی برای طراحی محیط‌های خارجی و صحنه‌های پیچیده، به‌طور مؤثری جایگزینی برای استفاده از لوکیشن‌های گران‌قیمت داشته باشیم.

در واقع، بدون این پروسه و بدون استفاده از این ابزارها نمی‌توانستیم چنین داستانی را که بخش‌هایی از آن در لندن و دیگر کشورهای خارجی می‌گذرد، بسازیم.

شقایق عرفی‌نژاد

محمد برزویی پور یکی دیگر از فیلم‌اولی‌هایی است که امسال با فیلم «پروانه» در جشنواره حضور دارد. او فارغ‌التحصیل بازیگری تئاتر از دانشگاه علمی-کاربردی است و در طول این سال‌ها با گروه‌های تئاتری کار کرده است اما آنطور که می‌گوید، در تمام مدت تمرکزش بیشتر روی فیلم کوتاه بوده که حاصل آن «کشور دنیا»، «قسمت»، «شک»،

«چرا»، «عروس دریایی»، «سها» و «ریوس» است که در ایران و خارج از ایران دیده شده‌اند. او ساخت نخستین فیلم بلندش، «پروانه» را اواخر تیرماه امسال آغاز کرده و آذرماه به جشنواره رسانده است. این فیلم با بازی مهدی پاکدل، هومن برق‌نورد، آناهیتا درگاهی، محمدعلی محمدی و الهه کریمی درباره مردی است که به گمان قتل همسر دوستش دستگیر می‌شود. با برزویی پور درباره این فیلم گفت‌وگو کرده‌ایم.

۱۷ سال برای ساخت این فیلم کار کرده‌ام

گفت‌وگو با محمد برزویی پور، کارگردان فیلم «پروانه»

به نام پدرام ستوده که به جرم قتل همسر دوستش دستگیر می‌شود و درگیر ماجراهایی می‌شود.

ایده فیلم از کجا آمد؟

من دوست عزیزی به اسم شایان فصیح‌زاده دارم که ایده فیلم متعلق به اوست. وقتی این ایده را برای من مطرح کرد، به‌نظرم بسیار جذاب بود، هرچند به پردازش نیاز داشت. زمانی که پیش‌تولید را شروع کردیم، با علیرضا عطاالله تبریزی آشنا شدم که جزو گروه نویسندگان سریال «برتا» است که در حال حاضر در شبکه نمایش خانگی در حال انتشار است. ۴ ماه روی طرح کار کردیم و آن را نوشتیم. من از اول در کنار آقای تبریزی بودم و در جریان پیشرفت فیلمنامه قرار داشتم.

انتخاب بازیگر چطور انجام شد؟

تقریباً تمام نخستین انتخاب‌هایمان را در فیلم داشتیم. در این فیلم تصویر و بازی جدیدی از این بازیگران می‌بینید و به‌نظرم تک‌تک انتخاب‌ها در جای درست قرار دارند.

حضورتان در جشنواره به‌نظرتان

چطور خواهد بود؟ چه پیش‌بینی‌ای دارید؟

من خیلی دوست داشتم فیلمی که این همه سال برایش زحمت کشیده‌ام در شرایط بهتری اکران می‌شد، نه در شرایطی که به وجود آمده و همه ناراحت هستیم. اما من برای این فیلم ۱۷ سال کار کرده بودم. در درجه بعد اینکه در کنار بزرگ‌ترهای سینما فیلم را ببینم و در کنار آنها داری شوم برای من مهم است. اگر اتفاق بیشتری برای فیلم بیفتد، خوشحال می‌شوم. با این حال به اینکه جایزه بگیرم و اتفاق خاصی برای فیلم بیفتد فکر نمی‌کنم. فیلم مسیر خودش را می‌رود و من هم تمام توانم را برای ساخت آن گذاشته‌ام. اگر تماشاگران و دوستان سینمایی، من را به‌عنوان فیلمساز بپذیرند، برای من کافی است و فکر می‌کنم فیلم هم این قابلیت را دارد. همین که در میان این همه فیلم‌خودمان را به اینجا رسانده‌ایم، برای فیلم اول بسیار خوب است.

شما پیشینه تئاتری دارید و به‌عنوان بازیگر و نویسنده

هم کار کرده‌اید. الان که نخستین فیلم بلندتان را ساخته‌اید، باید شما را دیگر کارگردان سینما بدانیم یا در هر دو حوزه کار خواهید کرد؟

من از سال ۸۷ کارم را با بازیگری تئاتر شروع کرده‌ام، اما هیچ‌وقت تجربه کارگردانی تئاتر نداشتم. مشاور و مجری طرح بودم و بیشتر در حوزه فیلمسازی فعالیت کرده‌ام و فیلم کوتاه ساخته‌ام.

کار کردن در تئاتر چه کمکی به شما در مسیر فیلمسازی کرده است؟

تئاتر در پایه و زمینه کار به شما بسیار کمک می‌کند. من فیلمساز تجربی هستم و در تمام این مسیری که طی کرده‌ام فیلمسازی را از تجربیاتم و اتفاقاتی که در تئاتر و فیلم کوتاه برایم افتاده یاد گرفته‌ام. حافظه خوبی دارم و توانسته‌ام آنها را در ذهنم نگه دارم تا زمانی که لازم است استفاده کنم.

تجربه ساخت نخستین فیلم چطور بود؟

ساخت نخستین فیلم من ۱۷ سال زمان برد؛ یعنی از زمانی که نخستین فیلم کوتاه‌ام را ساختم تا الان که نخستین فیلم بلندم در جشنواره است. من در این سال‌ها نه از جایی حمایت شده‌ام و نه بودجه‌ای گرفته‌ام. همیشه مستقل کار کرده‌ام. برای اینکه در فضای مستقل و با بودجه کم کار کنید باید آدم‌ها را مجاب کنید. من در این سال‌ها کار کرده‌ام و رزومه جمع کرده‌ام تا الان بتوانم آدم‌ها را برای اینکه با من کار کنند مجاب کنم. من بچه شهرستان بوده‌ام و اینکه به

تهران بیایم و بفهمم از کجا باید شروع کنم و بعد کار کنم و فیلم بسازم ۱۷ سال زمان برد. برای این فیلم هم ۵ سال تلاش کردم تا بتوانم آن را بسازم.

درباره فیلم چه چیزی باید بدانیم؟

فیلم از نظر من یک درام اجتماعی عاشقانه است. درباره شخصی است

